

Σειρά Ποντιακῶν λαογραφιῶν ἐκπομπῶν τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" ἀπὸ τῶν ραδ.σταθ.Μαιεδονίας Ε.Ι.Ρ.

• E n p o u n d e r 45

8-8-1970

• • • • • А Н М А • • • • • • •

- 0.- Ποντιακοί δεν έλαλοι -.Λαογραφική έκπομπή του Συλλόγου "Φάρος Ποντιακού Λαού." Κείμενο και έπιμέλεια Στάθη Βοσταθιάδη .
..... σέ μακροσύρτο ήχο, κουδούνια ήλπ. .... τού χειρό-
να, ζατ... 'Αντέλαλοι...άναμνήσεις...νοσταλγίες...καημοί...
..... σέ γοργό βυθιδ, ήρωικό .....
!Αθάνατοι ποντιακοί θρύλοι και παραδόσεις .
..... τδ σήμα σβήνει .....

0.- *Αγαπητοί δικρατατέ, στή σημερινή μας έκπομπή θα ακούσετε τραγούδια, που έχουν σχέση με θρύλους, προλήφεις και τήν ίδια λετερη άφοσιωση του ποντιακού λαοῦ στις παραδόσεις. Είναι της περιοχής Ματσούνιας του Προτού. Παναγίας, ποσ κατσικανόταν στο θρέψ του Κελάδ, κατά την παρέοστι.

Σύμφωνα με τὴν παράδοση, ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ φτερούγισε
ἀπό τὸν ἐλλαδικὸν χῶρο μὲν κατεύθυνση τὸν Πόντο. Δύο Ιερομόναχοι – ὁ
Βαρνάβας καὶ ὁ Σωφρόνιος – ἀνοιλούσθησαν τὸ φτερούγισμα τοῦτο. Ἡ Εἰκό-
να ἐπρόκειτο νά προσγειωθῇ στὸ δρός τοῦ Μελᾶ. Ἀλλὰ ἡ περιοχὴ αὐτῆς
τοῦ Πόντου ήταν δρεινή καὶ δύσβατη. Οἱ Ιερομόναχοι υπέστησαν φοβερές
ταλαιπωρίες.

Κοντά στό χωριό " Χατσάβερα " της Ματσούνιας, δυτίκου σε ένα σπήλαιο, ή Ιερά Ειρήνα της Παναγίας Σουμελᾶ διέκοψε την πορεία της και παρέμεινε μέσα στό σπήλαιο έπει τρία χρόνια, καθώς λέει η παράδοση. Χρειαζόταν τούτη ή διάπαυλα στούς κατακουρασμένους καλδύηρους.

Μετά τήν ~~προσέρχεται~~^{λέγεται} ἀνάπαυλα, ή Εἰνδνα φτερούγισε καὶ πάλι μέ
την ἀκολουθία πάντοτε τῶν δύο μοναχῶν. "Ομως, τό σπήλαιο, δπου φιλοξενή-
θης ή Εἰνδνα ἐπί τρία χρόνια, ἔγινε ἀπό τότε τόπος Ιεροῦ προσκυνήμα-
τος τῶν Ματσούματων. Οι στακκατῆτες τοῦ σπηλαίου μεταβλήθηκαν ἀπό τό-
τε σέ ἀγιασμένα νερά μέ θεραπευτικές ιδιότητες. Τούτη ή πίστη τῶν
κατοίκων τῶν γύρω χωριῶν παρέμεινε ἀιλβνητη ὡς τήν ὥρα τοῦ ξερριζω-
μοῦ.

ΑΥΡ - ΤΡΑΓ . . . . .

Στήν περιοχή Ματσούνιας τό πουλί "κοῦκος" φνομαζόταν "πλούτον". Καὶ φνομαζόταν ἔτσι, ἐπειδὴ μὲ τὸ λάλημά του ἔφερνε τήν "Ανοιξη, τὰ πλούτη.

Σύμφωνα μὲ τήν παράδοση, ὁ πλούτον, ὁ κοῦκος δηλαδή, στίς 9 Μαρτίου - ~~δεκατέτη~~ μὲ τό παλιό ἡμερολόγιο - μπαίνει στό νερό, ὅπου παραμένει ~~ἀκίνητος~~ μέχρι τήν 25η Μαρτίου, διότε συνέρχεται ἀπό τό μούδιασμα τοῦ χειμῶνα, ~~τοῦ παντός~~, ξαναζωντανεῖ καὶ ἀρχίζει ~~τοῦ παντός~~. Ήδη ~~τοῦ παντός~~ μέχρι τίς 24 Ιουνίου. Μετά βυθίζεται στή σιωπή καὶ στίς 9 Οκτωβρίου, "ξερένεται σό κλαδίν", ναριώνεται δηλαδή πάνω σέ ἕνα κλαδί, ὅπου θά διατηρηθῇ σ' αὐτή τήν κατάσταση μέχρι τόν Μάρτιο.

Χιλιάδες κοῦκοι λαλοῦσαν στήν περιοχή Ματσούνιας. ~~Θερινές~~ τους, σύμφωνα μὲ τήν παράδοση πάντονε, ἐμπόδισαν τήν πορεία τῆς ιερᾶς εἰνόνος τῆς Παναγίας, πού κατευθυνόταν στό ~~ὅροφο~~ τοῦ Μελᾶ. Κατά τήν παράδοση, ἡ εἰνόνα πετοῦσε καὶ ἐφθαζε μιὰ βοῆ, ἢ δποῖα καὶ ὀδηγοῦσε τούς δύο κλαδίους, ἀλλά ἀπό τό ~~πολλαῖς~~ ~~τοῦ~~ τῶν κούκων, οἱ καλδγηροί δέν μποροῦσαν νάδιούσουν τήν βαῇ τῆς εἰνόνας. ~~Επικαλύψασθαι~~ Μαρανάλεσαν τότε τούς κούκους νά στραματήσουν τίς φωνές τους. Τά πουλιά πειθ' αρχησαν στήν Ιερή Επιταγή. Ἀκούστηκε καὶ πάλι καθαρή ἡ βοῆ τῆς εἰνόνας. Οἱ καλδγηροί ἐξανολούθησαν κανονικά τήν πορεία τους καὶ ἐφθραν σέ πέρας τήν ἀποστολή τους. Ἀπό τότε ὅμως, ἀπό τή θέση, ὅπου ἐγινε τό ἐπεισόδιο μὲ τούς κούκους - ~~χωρίς~~ ^{δημοσίως} "Σιαλίτα" - πρός ὄλδιληρη τήν δρεινή περιοχή μέχρι τό ὄρος τοῦ Μελᾶ, οἱ κοῦκοι δέν λαλοῦν πιδε. Πέρα ἀπό τό χωριό "Σιαλίτα" ~~φύγουσι τούς πατέματούς~~. Τούτοντόν θρῦλο τόν ἔσωσε ἡ ποντιακή παράδοση καὶ τόν ἐφαλλε ἡ ποντιακή μούσα, μὲ τό ἀκόλουθο διστιχο.

~~έπειτα τίς σχετικάς~~ Σήν Παναγίαν Σουμελᾶ ὁ πλούτον - ὁ κοῦκος - ἵκε κούζει μὲ τό νά ἐπλάστεν πουλίν, ἀπό πά κάτ' νουνίζει. Δηλαδή: Σήν περιοχή τῆς Σουμελᾶ ~~ο~~ κοῦκος δέν ~~φύγει~~. Μετόταν ἀγάστηκε πορτί μίαζό καὶ στο χωράφια.

~~Βούτησες αὕτη τήν ιερότερα τοῦ χώρου.~~

αίδεναι. Βιένει: . . . . . ΛΥΡΑ - ΤΡΑΓ . . . . .

Παρέμεινε ὁ ποντιακός λαός ἀφοσιωμένος ίδιατερα στίς ~~τερατε~~ παραδόσεις. Ήταν μεγάλη τιμή για τό παλληνάρτε, νά γίνη καλός τραγουδιστής,

Δλλα καὶ φάλτης, ιδίως στὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας Σουμελᾶ." ~~Εσεις, σήμερην~~
~~θέλεις~~ τσοπανδρουλό, ~~καὶ~~ οὐδὲ εξασηθῆ στὸ τραγούδι πάνω στὰ φηλά βουνά
 τῆς Λιβερᾶς. Ή φάλλη ταυτόχρονα, μαθητευδμενος, ὁ νέος σὲ οὐποτο μιρόβ
 μοναστήρι στοῦ Κουσπιδᾶ. Στὸ πανηγύρι τῆς Σουμελᾶς ^{εἶναι} φάλτης καὶ τρα-
 γουδιστής.

"Ο μόριαστος Κουσπιδᾶς καλδερος, στῇ Λιβεράν τσοπάνος
 στῇ Σουμελᾶ τῇ Παναγίαν φάλτες καὶ τραγωδιάνος

• • • • • ΛΥΡΑ - ΤΡΑΓ • • • • •

Στὴν περιοχὴν Καπε-κιοῦ τῆς Ματσούνιας ύπηρχε μιά λαϊκὴ πρόληψη,
 φη, ποὺ εἶχε σχέση μὲν τὴν κορώνα, μὲν τὸν ιβραία δηλαδή. "Εάν τὸ πουλὶ αὐ-
 τὸν πετώντας καὶ ιράζοντας ἀραιδ-ἀραιδ ... ιράσα... ιράσα..., χτυπάει τὰ
 φτερά του, τοῦτο ἀποτελεῖ καλὸ σημάδι." Ελεγαν οἱ Ματσουνιάτες γυναῖκες,
 ποὺ τὶς ἔδερνε ὁ καημός τῆς ξενιτειᾶς...

- Καλδν νύ ἐν κορώνα, καλδν....

Δηλαδή, καλδ μήνυμα νύ μᾶς φέρης, ιβραία.

"Αν δύμας ή κορώνα δέν χτυποῦσε τὰ φτερά της καὶ ἀντὶ γιά ιράσα
 ιράσα..., ἔμανε ιρού, ιρρύ, τοῦτο ήταν καιδ σημάδι. Οπωσδήποτε ἔφερνε
 δυσάρεστη εἰδηση. Τότε άνηριβῶς οἱ γυναῖκες ἔλεγαν στὴν κορώνα..."

- Κορώνα, δάξον τό, ποδάρι σ; δάξον τό, ποδάρι σ;, δάγκωσε δηλα-
 δή τό πόδι σου. "Αν λοιπόν δι ιβραίας δάγκωνε τό πόδι του, τό καιδ ἀπε-
 φεύγετο.

"Ο πληροφοριούστης μου, δείμνηστος γέροντας Νικόλαος Βασιλειά-
 δης, ποὺ καταγόταν ἀπὸ τὸ Καπε-κιοῦ Ματσούνιας, μοῦ ~~τελετούροφες~~ ^{χρωματικές} ὅλα τὰ
 στοιχεῖα γύρω ἀπὸ τὴν παράδοση αὐτῆς γιὰ τὸν ιβραία. Μοῦ εἶπε, δτὶ ~~τελε~~ ^{εἶχε}
~~τελε~~ ^{τελε} τὶς σχετικές πληροφορίες ^{μια} συμπατριώτισσα του ιρυπτοχριστιανῆς
 στὸ Καπε-κιοῦ, ποὺ δνομαζόταν ^{μια} Εμινάβα ^{μια} Σοφία.

Σύμφωνα λοιπόν μὲν τὴν ποντιακὴν παράδοση, δι ιβραίας εἶναι συνή-
 θως ἀγγελος τραγικῶν εἰδησεων. Η παράδοση αὐτῆς χάνεται στὰ βάθη τῶν
 αἰώνων. Φτάνει ως τὴν ἐποχὴν τοῦ Νῶε. "Οταν ή ιερωτὸς ~~βασιλεὺς~~ ἀρραζεῖ στὸ
 Αραράτ, ^{εστειλε} δ Νῶε τὸν ιβραία νύ ἔρευνησῃ τῇ γῇ καὶ νά τοῦ φέρῃ

σχετικές πληροφορίες. Τό πουλιό αύτο βρήκε διάφορα πτώματα καὶ ἔπεισε λαΐμαργα πάνω σ' αὐτά. Δέν γύρισε κοντά στο Νῦσ. Πρόδωσε τήν ἐξερευνητική ἀποστολή, πού τοῦ ἀνατέθηκε. Τότε δὲ Νῦσ ἀναγνάστηκε νά ξαποσχεῖ μέσα ἀπό τήν κιβωτό τό περιστέρει γιά τὸν ἕδιο σιοπό. Τό εύλογημένο τοῦτο πουλιό ἐκπλήρωσε τήν ἀποστολή του. "Εφερε στο Νῦσ καλές εἰδήσεις. Ο ιβραϊκός, πού παρασύρθηκε ἀπό τά πτώματα, ἔγινε ἀπό τότε τό καταραμένο πουλιό, πού φέρνει στούς ἀνθρώπους στίς δυσάρεστες εἰδήσεις. Ο λαός δύμας, ἀπόδ φυχολογική ἀνάγκη, θέλει να τάξεις νά ἐξευμενίσῃ τὸν ιβραϊκό, τοῦ ἀνέθεσε καὶ τήν ἀποστολή γιά τήν μεταφοράν καὶ τῶν καλῶν εἰδήσεων." Επλασε ἔτοι τὸν μῆθο, πού ἀναφέραιμε λίγο πρίν. Η ποντιακή μοῆσα διέσωσε τοῦτο τὸν μῆθο μέ τούς ἀιδλούθους στέκους.

"Μαρώνα ορᾶ, ορᾶ, ή σεβτά πολλά μακρά,
ἔλα σεβτά χαμέλα, τό μαρδόπο μ' νά γελᾶ.

"Μαρώνα ορού, ορού, κι' ή μαρδία μ' φρού, φρού,
δάξον τό φτερό σ', δάξον, μαρώνα εμέν αἴ σου.

Τό τραγούδι ~~θέλταν~~ διαδεδομένο σέ δλες τίς περιοχές τοῦ Πόντου, αιδημη καὶ στήν περιοχή Κάρπη. Καὶ σήμερα ἔχει παμποντιακό χαρακτήρα.

· · · · · ΛΥΡ - ΤΡΑΓ · · · · · · · · ·

Στό χωριό " "Αγουρσα " τής Ματσούνιας, οἱ ἄνδρες πολέμησαν γενναῖα ἐναντίον τοῦ ιατακτητῆς μετά τήν ἀλωση τής Τραπεζούντος, ἀλλά καὶ ἐναντίον διαφόρων ληστῶν, πού ἐμφανίζονταν ματά καιρούς. Γε' αύτοις καὶ ὀνομάστηκε τό χωριό " "Αγουρσα " , δηλαδή χωριό, πού κατοικοῦν " ἀγούρη " , ἀνδρες ~~καλαθόφ~~. Ανδροχώρι μέ μάλλα λόγια. "Α γ ο υ ρ ο σ , ἀνώριμος ὄνδρας δηλαδή, δχτι γέρος. Η ἔννοια τής λέξεως διαφοροποιήθηκε μέ τόν καιρό. "Ως " ἀγουρος " ὀνομάστηκε φθυνέος, τό παλλημάρι καὶ ἔπειτα, δ ὄριμος ὄνδρας.

Στήν "Αγουρσα λοιπόν, στό ὄνδροχώρι αύτο βρήκε Ματσούνιας, τοποθετεῖ ἡ παράδοση τόν θρῦλο ἐνδε γενναῖου ἀγωνιστῆς τής ζωῆς. Πρόκειται γιά ἔνα λυράρη καὶ τραγουδιστή, πού ὥρφάνεψε ἀπό μικρό παιδί. Η ὑπερήφανη φυχή του ἀντεστάθηκε στή σιληρή μοῆρα. "Ειανε γλυκό τραγούδι τόν πόνο καὶ τους καημούς του.

· · · · · ΛΥΡ - ΤΡΑΓ · · · · · · ·

~~Εκτενή ποντιανήν ή αγριότερην θητούμενήν του Συλλόγου "Φάρος Ποντίων"~~
~~Στούς θρύλους καὶ τὰς παραδόσεις του, στὰς προλήφεις καὶ τὰς δοξασ-~~
~~ές του, στὰ τραγούδια του, φανερώνεται ὁ λαός την Ιδιαίτερη εὐαίσθησα~~
~~του, τὸ μεγαλεῖο τῆς φυχῆς του.~~

8-3-1970

• * * * * * ΑΥΡ - ΤΡΑ * * * * *

• Λαγαπητοί Διροαταί, παρουσιάσαμε στή σημερινή μας Εικοπομπή πον-
 τιανά τραγούδια τῆς Ματσούνας, σχετικά μὲν θρύλους καὶ διάφορες δοξασ-
 ές του πόντιανοῦ λαοῦ. — Κοντά σας καὶ πάλι τῇν έρχομενη έβδομάδα τήν
 ίδια μέρα καὶ ώρα. • * * * * *

• * * * * * Σ Η Μ Α * * * * *

....σέ μακρόσυρτο ἥχο, κινδύνια κλπ. καὶ διολούθως μανονικό σῆμα...
 Μετεδόθη ἡ λαογραφική Εικοπομπή "Ποντιανοί Διντίλαλοι" τοῦ Συλλόγου
 "Φάρος Ποντίων". — Κείμενο καὶ ἐπιμέλεια Στάθη Πύσταθιάδη.

• * * * * * τὸ σῆμα σθήνεται * * * * *

Διηγήσαντα μὲν τὴν παραδοσιανήν θητούμενήν της ποντιανήν πομπήν την οποίαν τοποθετεῖται στὸν θρύλον της Λαογραφικής Εικοπομπής — Φιλοτεχνικός καὶ διατροφικός — δικοῖοντας τὸ φαγετόν τούτο. Η ίδια
 νύ καρέστεο τῷ προσγειωθῆ ἀπὸ δρός του Παλᾶ, "ἄλλα ή περισσοὶ αὐτῇ
 τοῦ πόντου ίσων δρεσινῇ καὶ διστριχτῇ. Οἱ ιερομόναχοι φέσσωνται φερόμενοι πάντα πιπέρια.

Ισχνή ἐπὸ χωρέο "Χενταύρεα" τῆς Ρωμαϊκής έποντος οὐδὲ
 οικρατοῦ, ή ίερα θίνοντα τῆς Λαογραφικής Εικοπομπής τὴν πορεία της
 καὶ παραπατεῖσσα στὸ εἰδίπλιον ἐπὶ τρία χρόνια, κατὰς Λέσβη ή περίσ-
 σπερσασθεναν τοῦτη ή Διντίλαια πρὸς κατακουραζόμενους μάλιστρους.
 Κατά τὴν πραγματικήν διάταξιν θίνονται τοιαύτην φερούμενα καὶ πάλι μὲ
 τὴν δικαλουμένην πάντας τὴν άστρην ποντιανήν. "Ομος, τὸ σπίλειο, ὃντου φίλοι εἰσι
 οὐκαντα ή ίειδοντα ἐπὶ τρία χρόνια, έγινεν ἀπὸ τότε τόπος ίεροῦ προσευνόμη-
 τος τῶν πατουνιαίων. Οἱ απαντεῖταις τοῦ σπιλαίου μεταβλήθησαν ἀπὸ τό-
 τε σε ὄγιστην παρέ μὲν οφελεστικός (διειδητός). Τούτη η πλειονή τῶν
 κατοίκων τῶν γύρω χωριών παράμει να διαδίδηται ὡς τὴν άστρη τοῦ ίερού πο-